

‘Vondsten moeten plaats krijgen in bebouwing’

Mario Silvester

Houten - Projectontwikkelaars willen mee beslissen over het eventuele behoud van archeologische vondsten. In de huidige situatie betaalt de gebiedsontwikkelaar de kosten voor archeologisch onderzoek, terwijl hij nauwelijks iets te zeggen heeft over wat er met de vondst gebeurt.

Dat zegt archeoloog Boudewijn Goudswaard, directeur van archeologisch adviesbureau The Missing Link. Aan de vooravond van de beleidsreactie op de evaluatie van de Wet archeologische monumentenzorg (Wamz) belegde Goudswaard een bijeenkomst in zijn kantoor in Woerden. Samen met verschillende prominenten uit de ontwikkelingswereld legt hij uit wat er zou moeten verbeteren aan de huidige werkwijze binnen archeologie en projectontwikkeling.

In de Wamz is vastgelegd dat projectontwikkelaars de kosten voor archeologisch onderzoek betalen. Met die gang van zaken hebben de ontwikkelaars geen moeite. Wat hen wel zorgen baart is dat ze nauwelijks invloed hebben op de wijze waarop vervolgens wordt omgesprongen met de resultaten van het onderzoek.

Archeologie kan een heel belangrijke bijdrage leveren aan de aantrekkelijkheid van bijvoorbeeld een woonwijk, legt Ellen Masselink uit. Zij is directeur van projectontwikkelaar AM uit Nieuwegein. “Als aan een gebied een mooi historisch verhaal is verbonden, dan maakt dat het voor veel mensen aantrekkelijker om er te gaan wonen.” Wordt dat verhaal zichtbaar, bijvoorbeeld in een publicatie of door archeologische vondsten in de wijk terug te laten keren, dan is dat voor de projectontwikkelaar gunstig. “Het stimuleert de verkoop van woningen.”

Maar de praktijk is dat er vaak

zoveel geld is besteed aan het archeologisch onderzoek dat het budget om met de vondsten iets te doen ontbreekt, vertelt Martin Companje, directeur van Holdingmaatschappij Roosdom Tijhuis, gevestigd in Rijssen. “Zo werd in Houten waar we de wijk Castellum ontwikkelen een boomstamkano gevonden van duizenden jaren oud. We wilden hem graag tonen op een opvallende plaats in de wijk, maar daar was geen geld voor omdat we nog meer archeologisch onderzoek moesten laten doen.”

In dergelijke gevallen zou serieus moeten worden overwogen, vindt Goudswaard, de bijzondere vondst een plek te geven binnen de bebouwing en af te zien van meer

onderzoek. “Die keuze zou je dan moeten kunnen maken en de projectontwikkelaar zou daarin doorslaggevend moeten zijn.” Frits Nuss van de vereniging voor

**“ ARCHEOLOGIE
KAN HEEL POSITIEF
OP EEN GEBIED
UITSTRALEN”**

ontwikkelaars en bouwondernemers (NVB) is het met hem eens. Met de gang van zaken rond bijvoor-

beeld de kano is met archeologisch onderzoek alleen de wetenschap gediend. “De ontwikkelaar heeft er niks aan. Daar lopen we dus niet warm voor.”

De balans is uit evenwicht, vindt ook Nicolette Zandvliet, beleidsmedewerker van de Neprom. “Het frustrereert de projectontwikkelaars dat ze wel moeten betalen voor onderzoek, maar dat ze nauwelijks iets met de resultaten ervan kunnen doen.”

En als in economisch gunstiger tijden dan momenteel grondposities worden verworven, komt dat naar voren. Goudswaard is geregeld ingeschakeld om risico-inventarisaties uit te voeren, vertelt hij. De mogelijkheid dat op een terrein veel

archeologische vondsten zijn te verwachten, verkleint de kans op ontwikkeling.

Toch is het probleem niet onoplosbaar, daarover zijn alle betrokkenen het eens. Projectontwikkelaars zijn absoluut niet tegen archeologie, vat Nuss samen. “Archeologie kan heel positief op een gebied uitstralen. Maar wij willen niet uitsluitend voor de kosten opdraaien, maar medezeggenschap over wat er met bodemvondsten gaat gebeuren. En geef ons bovendien de ruimte om budgetten voor archeologisch onderzoek ook te benutten om interessante vondsten een plek te geven binnen ruimtelijke ontwikkelingen.”

In juli 2011 werd in Houten-Castellum bij een opgraving een kano van ongeveer 2500 jaar oud gevonden. Foto: Hollandse Hoogte